

222.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92, poz. 849) względnie rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z 20 lutego 1923 r. (Dz. Ust. Śl. № 10, poz. 67) — stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego, wyszczególnionego w § 2 ustęp 1 lit. a) niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 1064) z 800 na 5.000 marek polskich, a dla wina musującego, wyszczególnionego w § 2 ustęp 1 lit. b) tej ustawy z 1.600 na 20.000 marek.

Postanowienia przejściowe.

§ 2. Wino musujące, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się poza fabryką wina musującego lub magazynem celnym lub wolnym składem wina podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a oznaczoną w § 1 stopą podatkową.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dziesięciu całych flaszek.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego, podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić organowi skarbowemu wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jako też gatunek wina musującego, dozwolić zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Bliższe postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów, użycia znaczków podatkowych, jako też termin uiszczenia dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędowo podpadają pod przepisy karne § 16 — 19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 1064).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów *W. Sikorski*Minister Skarbu: *W. Grabski*

223.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 112, poz. 1015) otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustanowioną w § 110 powołanej ustawy stopę podatkową podnosi się do kwoty 3.000 Mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego”.

§ 2. Kwas octowy, jaki w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdzie się poza wytwórniami, podlega dodatkowemu opodatkowaniu według stopy przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia z zaliczeniem akcyzy wpierw uiszczonej (300 Mk.), a więc dodatkowemu podatkowi w kwocie 2.700 Mk. za 1 kg.

Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej 1 kg. mocy 80%.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas kwasu octowego, podlegający opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić najbliższemu organowi kontroli skarbowej ilość i moc kwasu, tudzież uiścić przypadającą od tego zapasu akcyzę w najbliższej kasie skarbowej bezpośrednio lub też przez Pocztową Kasę Oszczędnościową.

§ 4. Dodatkowa opłata może być przez właściwą izbę skarbową pokredytowaną nie dłużej niż na 2 miesiące; od kwoty pokredytowanej należy ściągać odsetki w stosunku 12% rocznie.

§ 5. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia zapasów kwasu octowego podpadają pod postanowienia karne §§ 115 i 130 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r.

§ 6. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P.

№ 112, poz. 1015) rozszerza się również na obszar Województwa Śląskiego.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

224.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 roku

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Unormowaną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednolinitania opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 307), którego ważność rozszerzono rozporządzeniem Rady Ministrów z d. 22 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z roku 1922 № 2 poz. 9) na obszar b. dzielnic pruskiej, tudzież w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 904) oraz rozporządzeniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 20 lutego 1923 r. (Dz. U. Śląs. № 11, poz. 72) opłatę akcyzową od drożdży prasowanych podnosi się z kwoty 240 na 3.000 marek od 1 kg. wagi.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

225.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 marca 1923 r.

w przedmiocie nowej klasyfikacji papierosów gatunku luksusowego, wyrabianych przez prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, tudzież sposobie ustalenia i ogłaszania cennika wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zmieniając częściowo rozporządzenie Mi-

nistra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalony w § 6 ustęp 2 litera a rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) podział papierosów na gatunki otrzymuje następujące brzmienie:

„a) papierosy:

- gatunek średni A
- „ przedni B
- „ przedni A
- „ najprzedniejszy B
- „ najprzedniejszy A
- „ luksusowy B z ustnikiem
- „ luksusowy B bez ustnika
- „ luksusowy A z ustnikiem
- „ luksusowy A bez ustnika

Na każdy z powyższych gatunków papierosów podobnie jak i przy tytoniach dopuszcza się tylko 2 formaty różne, zaś dla każdego formatu tylko jedną nazwę.

Przy papierosach gatunku luksusowego B i A należy przepisać ten rozumieć w ten sposób, że papierosów gatunku luksusowego B wolno wyrabiać łącznie tylko 2 formaty bez względu na to, czy oba będą bez ustnika, czy z ustnikiem, czy też jeden bez ustnika, a drugi z ustnikiem.

To samo odnosi się analogicznie do papierosów gat. luksusowego A”.

§ 2. Ustęp 3 § 6 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu otrzymuje następujące brzmienie:

„Cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych według powyższej klasyfikacji ustanowi Minister Skarbu na wniosek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowej na podstawie kalkulacji przedłożonych przez prywatnych fabrykantów, a przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowej zatwierdzonych”.

§ 3. Ustęp 11 § 6 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu otrzymuje następujące brzmienie:

„Potrzebne do oklejania wyrobów tytoniowych opaski monopolowe winni fabrykanci zakupywać zgóry za gotówkę w kasach skarbowych, o ile nie korzystają z udzielonych im przez władzę skarbową kredytów.

Oprócz ceny opaski, która oblicza się z określonego w § 6 ustęp 1 stosunku procentowego zysku monopolowego do każdorazowego cennika wyrobów tytoniowych obowiązani są fabrykanci prywatni opłacić koszt nakładu opasek monopolowych, które aż do odwołania ustala się w wysokości 5 (pięć) mk. za 1 opaskę.

Przed każdą zmianą cennika wyrobów tytoniowych winny izby skarbowe przeprowadzić w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych tudzież w tychże fabrykach składach fabrycznych zbadania zapasu opasek monopolowych tak w stanie wolnym jak i naklejonych na gotowych wyrobach i ściągnąć za te zapasy opasek dopłatę w razie podwyżki cennika, lub też zbonifikować różnicę ich ceny w razie niższości cennika”